

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

368. An resignari possit beneficium affinibus & consanguineis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

nec obstat *c. nemo demceps*. eò quòd ibi sermo sit de commendà, quæ quitantur durat per 6. menses, nimirum non sit, si de ea (nimirum ut sit actu sacerdos) statuatur; cum annus ad promovendum expectari nequeat.

3. Respondeo ad secundum primò: majorem 14. & minorem 25. annis posse acceptare absque curatore beneficium sibi resignatum. Paris. *cit. q. 9. n. 44.* citans Buratt. *conf. 411. l. 4.* Mandos. *de etat. minorum, q. 30.* ac dicens sic teneri ab omnibus; eò quòd, dum agitur de acquirendo beneficio, agatur de lucro, quemadmodum & ideo, quia de lucro tractatur, & utile sibi negotium gerit, adire potest sine curatore hereditatem. *l. impuberibus, ff. de acquirend. heredit. Paris. nu. 48.* tum etiam quia habet legitimam personam standi in iudicio tam per se, quam per procuratorem in spiritualibus & beneficialibus. Paris. *nu. 49.* citans *c. ult. de iudic. in 6. & ibi communiter DD.*

4. Respondeo ad secundum secundò: sine curatore quoque acceptare potest talis beneficium sibi resignatum reservatis resignanti fructibus aut pensione: Quin & ad consentiendum tali resignationi & reservationi constituere procuratorem, ità ut valida sit resignatio etiam curatore ejus non consentiente. Paris. *n. 52.* citans Buratt. *conf. 411. l. 4.* Mandos. *ubi ante.* & binas Rotæ decis. eò quòd & hic (quæ ratione motam ait Rotam Paris. *nu. 53.*) & in hoc casu adhuc agatur de lucro; cum resignationes quòd ad resignatarium sint favorabiles, & saltem ratione spei dicatur resignatarius acceptans agere de lucro, licet omnes fructus sint reservati alteri, & nemo sit, qui non desideret etiam habere taliter beneficium: Nec obstat, quòd aliàs consentire non possit sine curatore in rebus sibi utilibus, ubi onus est adjunctum, ut Gozadin. *conf. 16. nu. 8.* cum aliis passim apud Paris. *num. 50.* nam id procedit, ubi ante consensum minori esset jus acquisitum; tunc enim diceretur fere distractio juris, seu obligatio ad onus, in casu autem dictæ acceptationis, ante hanc, seu ante consensum jus nullum acquisivit. Paris. *n. 53.* qui & *nu. 54.* subjungit, procedere hæc eò magis, si Papa derogaret regulæ de præstando consensu, arreto, quòd resignatio sit in favore minoris; eò quòd, dum Papa vult, non esse necessarium consensum, resignatio non possit annullari ob defectum non præstiti consensûs legitimi.

Questio 363. An beneficium seculare resignari possit regulari & contra?

Respondeo negativè: Regularis enim inhabilis est ad beneficium seculare & contra. Paris. *l. 4. q. 5. n. 1. & 2.* citans plurimos juxta dicta à nobis aliàs, ubi de beneficio regulari, quò faciunt verba Trid. *sess. 14. c. 10. de reform. Regularia beneficia in titulum regularibus professis provideri consueta, cum per obitum aut resignationem, vel aliàs illa in titulum obtinentis vacare contigerit, religiosis illis ordinis, vel is, qui habitum omnino suscipere, & professionem emittere teneantur, & non aliis, conferantur & c. ubi, quòd ad præsentem materiam de resignatione, reflexè ponderanda esse verba illa; aut per resignationem, ait Paris. & sic monachum esse inhabilem ad beneficia secularia sine dispensatione, & collationem non tenere, etiam si sit facta motu proprio, fuisse resolutum à Rota testatur Paris. *loc. cit. n. 4.* Canonico tamen regulari posse provideri de bene-*

ficio seculari curato cum dispensatione Episcopi, resolutum fuisse à Rota in *Metensi Parochial. 16. Nov. 1552.* testatur Paris. *n. 5.* Verum & de hoc postremo vide à nobis tractata fusè & ex professo alibi.

Questio 364. An beneficium resignari possit in favorem capituli, vel conventus alicujus?

Respondeo affirmativè. Paris. *l. 4. q. 10. nu. 1.* Rex Mandos. verum ut iidem AA. talis resignatio unioni æquivaleret, cum beneficii sic resignati vacatio ulterius contingere non solet, quia capitulum seu conventus non moritur. Paris. *loc. cit. num. 3.*

Questio 365. An femina resignari possit beneficium ecclesiasticum?

Respondeo negativè: Quia femina inhabilis est ad obtinenda beneficia, ut Rebuff. *de pacif. poss. n. 312.* Hojed. *de incompat. p. 1. c. ult. n. 73.* & AA. communiter in *c. cum in nostris. de concess. preb. Paris. l. 4. q. 6. n. 1.* Verum hæc intelligenda de beneficio, quòd habens masculus, resignaret in feminam. Secus enim est si femina habens Prælaturam, v. g. Abbatissam vellet illam resignare in favorem alterius femine, id enim posset. Paris. *ibid. n. 2.* citans Sarn. *in reg. de infirmis. q. 6.* Mandos. *ibid. q. 3. & c.*

Questio 366. An resignari possit beneficium habenti dignitatem?

Respondeo affirmativè: idque, etiam si sit Cardinalis, Patriarcha, Episcopus, etiam proprius, ejuſve Vicarius. Paris. *l. 4. q. 8. n. 4. & 5.*

Questio 367. An resignari possit beneficium Præceptoribus, Gubernatoribus & similibus, habentibus potestatem super resignantem?

Respondeo: Secundum jus commune id fieri posse, modò fraus nulla interveniat. Ait tamen Tond. *qq. benefic. p. 1. c. 50. nu. 18.* quòd resignatio facta ad utilitatem Magistri, Præceptoris, vel alterius habentis potestatem super resignantem in Gallia sit distinctè prohibita, pro quo citat Papon. *l. 16. tit. 3. Arresto. 3.* quin & irrita, ut habet idem Tond. *in sumario. cit. c. n. 18.* Loquitur autem de minore resignante. vide dicta suprà, ubi de resignatione minoris & restitutione illius in integrum.

Questio 368. An resignari possit beneficium affinis & consanguineis?

Respondeo affirmativè. Paris. *l. 4. q. 8. n. 6.* citans Navar. *in man. c. 23. nu. 107.* Non viderur tamen patet posse resignare beneficium suum in favorem filii sui, etiam legitimi, quin Papa dispenseret eum, si filius immediatè succedat in beneficio, res hæc præferat speciem quandam successionis hereditariæ. Argumento *c. ex transmissa. de filiis presbyter.* Unde etiam, si filius patri beneficium resignavit, isque illud obtinuerit, filius idem beneficium immediatè post patrem consequi nequit, etiam per liberam collationem. Laym. *in c. constitutus. de filiis presbyt. n. 1.* Poterit tamen (intelligè sine interveniente ulla dispensatione) extraneus bene-

beneficium suum resignare in favorem filii antecessoris sui; quia ut Laym. in c. ex transmissa. de filiis presbyterorum notando unico filius legitimus idem beneficium, quod pater ejus habuit, obtinere potest, si non immediatè ei succedat, quod hoc casu dici non potest, quòd jure quasi hæreditario id consequatur; cum non patris, sed alterius potius personæ successor sit. Et sic, ut notat Rebuff. in pr. tit. de dispens. super defectu natal. n. 23. apud eundem Laym. censetur fraus commissa, si extraneus ille statim, non tantum ab obtentione, sed & à possessione accepta beneficium suum resignavit filio antecessoris.

Questio 369. An possit quis resignare beneficium suum simpliciter coram Ordinario eo animo, vel etiam cum manifestatione desiderii sui, & precum interpositione, ut collator conferat illud alteri à resignante designato?

Respondeo id licitè fieri posse, modò pactum nullum interveniat, per quod imponatur necessitas collatori, conferendi illud beneficium certæ seu determinatæ personæ. Tond. qq. benef. p. 1. c. 75. à n. 5. citans Felin. in c. ad audientiam. de rescrip. n. 3. Rebuff. de pacif. possess. n. 245. Barbof. juris Eccl. l. 3. c. 15. n. 6. dicens id licitum in utroque foro; ac citans S. Antonin. p. 2. tit. 1. c. 5. §. 11. Suar. de simon. l. 4. n. 18. Reginald. in pr. fori panit. l. 23. n. 249. Filinuc. qq. moral. to. 3. tr. 45. c. 8. q. 9. n. 26. Præterquam enim, quòd nullà necessitate altringatur Episcopus, injuriam nullam facit, nec resignanti nec nominato, si alteri conferat; eò quòd isti nominato ex tali nominatione jus nullum quasitum sit, & resignans in hac resignatione facta coram Episcopo clausulam illam: non aliter, adungere non potuit. Engels ad tit. de renunc. n. 8. Atque ita in hoc nulla committitur simonia, ut præter AA. jam citatos Paris. de resign. l. 14. q. 6. n. 3. citans quàm plurimos alios. Neque obstat constitutio Pii V. quanta Ecclesia. prohibens omnem successoris in beneficio designationem; eò quòd illa explicari possit de ipsis collatoribus, ut nulli firmam promissionem vel obligationem de succedendo in beneficio faciant. Engels. loc. cit. ex Zoëtio ad tit. de simon. n. 72. vel quòd ea intelligenda de intentione tacitè vel expressè in conventionem deducta. Paris. cit. q. 6. n. 7. ex Nav. cons. 38. n. 3. dum enim resignans mentem illam suam & spem, ut beneficium conferatur N. deducit, etiam tacitè, in conventionem & pactum, committitur simonia. Barb. loc. cit. Paris. cit. q. 6. à n. 11. citans quamplures. De cetero namque tenet Diana. p. 6. tr. 7. resolut. 72. citatus à Barb. loc. cit. n. 45. non fore simoniam, si quis resignet dictà intentione & spe, etiam aliàs non resignaturus, modò non intendat obligare Superiorem obligatione alià præter antidoralem. Vide de hoc pluribus Barbof. loc. cit. à n. 59 ubi fusè ostendit, renunciationem simpliciter factam cum dicta spe & intentione non esse simoniacam.

Questio 370. An Ordinarii resignata in manibus suis beneficia conferre possint resignantium, vel etiam suis consanguineis, affinis &c.

Respondeo negativè: Chok. ad reg. cancell. 44. n. 54. & 56. Tond. p. 2. c. 3. §. 7. n. 3. & p. 1. c. 3. n. 2. Paris. l. 5. q. ult. n. 182. Sic enim expressè in consti-

tut. Pii V. quanta Ecclesia Dei, præscribente formam resignationis coram Ordinariis faciendæ, ubi: Præcipimus, ne Episcopi aut alii collatores de beneficiis & officiis resignandis, aut suis aut dimittentium consanguineis, affinis, vel familiaribus, etiam per fallacem circumventum multiplicatarum in extraneos collationem audeant providere. Quòd si secus, ac etiam quidquid aut contraformam prædictorum fuerit à quocunque temere attentatum, id totum ex nunc vires & effectum decernimus non habere; qui verò contra fecerint, ut in eo, in quo deliquerint, puniantur, à beneficiorum & officiorum collatione, nec non electione, præsentatione, confirmatione & inscriptione, pro ut cuique competierit, tandem suspensi remaneant, donec remissionem à Romano Pontifice meruerint obtinere. Et qui talia beneficia seu officia receperint, eas prædictis penis volumus subiacere &c. Circa quam penam

2. Notandum primò, quòd si Episcopi vel Ordinarii locorum, qui contulerunt consanguineis &c. beneficia coram se resignata, ac propterea dictam suspensionis penam incurrerunt, vi cujus amplius conferre, eligere, præferre, instituere, confirmare nequeunt; nihilominus aliquid horum facere attentarint, in excommunicationem ipso facto incidant, & si collegia, sive clericorum conventus fuerint, suspensionem à divinis incurrant, à qua excommunicatione vel suspensione absolvi nequeant nisi à Papa extra mortis articulum. Azor p. 2. l. 7. c. 19. q. 5. §. quare quæ panam

3. Notandum secundò, Episcopos aliòque Ordinarios, si per ignorantiam justam prædictæ constitutionis beneficia coram se resignata consanguineis suis, vel dimittentium contulerint, non incurere dictam penam suspensionis; cum pena ignorantibus minime afficiat in foro conscientie; quamvis in foro exteriori ignorantia juris communis locum non habeat; cum in hoc foro contra legem facientes, scientes id facere credantur. Azor. loc. cit.

4. Notandum tertio, Neque dictam penam suspensionis afficere Cardinales, etiam Episcopos, talia beneficia coram se dimissa conferentes suis consanguineis, alioqui aptis & dignis, quia penæ & odia sunt restringenda, adeoque sicut nomine beneficiatorum in penæ & odiis non comprehenduntur Episcopi, Abbates, vel aliæ dignitates Ecclesiasticæ, ita nec Episcoporum vel Ordinarium nomine intelliguntur Cardinales, etsi sint Episcopi, in dicta constitutione Pii V. quia sunt in excellentiore honoris & dignitatis gradu constituti. Azor loc. cit.

5. His tamen non obstantibus, ait Garc. p. 11. c. 7. n. 270. hanc Pii V. constitutionem non videri bene servari in Hispania, ubi prætenditur, eam non receptam, sed esse ab ea supplicatum, saltem quòd ad illud de non conferendis beneficiis resignatis collatorum vel resignantium consanguineis, affinis aut familiaribus. Idem habet Castrop. tr. de beneficiis ad 6. p. 2. §. 1. n. 7. ubi: adverte tamen, hanc constitutionem quòd ad hanc secundam conditionem (nempe de non conferendo ista resignata consanguineis) non videri usum receptam, sed potius à principio fuisse ab ea supplicatum, & consequenter nec penas ob hanc causam ibidem impostas. citat pro hoc Barbof. de potest. Ep. alleg. 69. n. 48. Vide etiam Card. de Luca. de benef. d. 65. ubi à n. 9. hanc materiam pulchrè tractat, de usu nimirum & non usu hujus constitutionis Piana. Subjungit tamen idem Garcias. n. 271. quòd dum in una Hipporegiens. canonizat. 24. Maii 1584. coram Orano prætenderetur, constitutionem illam non habere locum in civi-